

har kunnet fordybe sig i stoffet, ikke mindst blandt de partier, der dannede flertal bag dagsordenen fra 1991; men hertil kommer også betydelige grundige drøftelser i Folketingets Europaudvalg.

Jeg finder det passende at gøre et par generelle bemærkninger om, hvorfor jeg på regeringens vegne på rådsmødet den 27. november 1997 kunne tilslutte mig den fællespolitiske holdning til direktivforslaget.

For det første vil vi gerne understrege, at de forbehold, vi fra dansk side havde taget over for det oprindelige forslag netop som følge af den grundige debat i Folketinget tilbage i 1991, langt hen ad vejen er blevet imødekomet. Jeg vil faktisk driste mig til at sige, at vi er blevet overimødekomet i forhold til, hvad vi turde drømme om. Man skal nemlig huske på, at der alene kræves et kvalificeret flertal for at få det direktivforslag igennem, og jeg må pointere, at en fælles holdning til forslaget snildt kunne opnås uden Danmarks støtte.

Det havde ikke udelukket en positiv behandling af de danske ændringsforslag. De danske ændringsforslag er også, ikke mindst på grund af den grundige debat her i Folketinget, blevet ganske grundigt forberedt. Der har været en almindelig sund debat, synes jeg, om det etiske spørgsmål, om det holdningsmæssige spørgsmål, der knytter sig til patenteringen af bioteknologiske opfindelser i langt de fleste europæiske lande. Når jeg siger langt de fleste, er det, fordi der er betydelig forskel på det offentlige engagement i debatten om patenteringen af bioteknologiske opfindelser, men der har i mange lande været en ganske intens debat.

Jeg må også sige, at Kommissionen og de andre medlemslande har været betydeligt imødekommende over for vores synspunkter og har altså, som flere af ordførerne har været inde på, imødekomet langt de fleste af de forslag, vi har stillet fra dansk side, og det har bevist styrken i de synspunkter, som vi er fremkommet med.

Jeg er overordentlig glad for, at vi også i den tolvte time har kunnet få imødekommelser på det meget væsentlige element, som ikke mindst hr. Keld Albrechtsen nævner i dag som hovedmotivation for denne redegørelsesdebat i Folketingssalen, nemlig hensynet til ulandene. Det er vigtigt for den danske holdning, at dette spørgsmål er blevet tilgodeset.

Imidlertid vil jeg godt, inden jeg berører dette punkt, gøre opmærksom på, at et direktiv om

bioteknologiske opfindelser er af betydelig vigtighed for den danske bioteknologiske industri. Den danske bioteknologiske industri er en styrkeposition for dansk erhvervsliv, og vi plejer ofte at berømme os af, at vi på dette punkt står ganske stærkt. Vi har dygtige forskere, vi har en effektiv formidling mellem forskning og praktisk produktion på området, og de virksomheder, som beskæftiger sig med branchen, er verdenskendte og berømmede i Danmark.

Den danske forskning ligger i førerfeltet i Europa, og det er selvfølgelig vigtigt for den danske industri, at vi får ensartede regler i Europa, og det er også vigtigt, hvis Europa skal kunne tage konkurrencen op med de lande og de regioner, vi først og fremmest konkurrerer med på dette område, nemlig USA og Asien. Desuden vil direktivet efter min bedste vurdering fremme forskningen på områder, der kan være til gavn i behandlingen af sygdomme, hvor nu kendte behandlingsformer ikke er tilstrækkelige.

Jeg synes også, jeg kan høre på hr. Keld Albrechtsens indlæg, at han ikke har talt så meget med patientforeningerne, som vi andre har.

Og jeg tror, de møder, vi har haft med Patientforeningerne, ikke mindst om dette direktivforslag, har gjort nok så meget indtryk på de fleste ordførere, der har behandlet denne sag.

Men som jeg lovede, vil jeg vende tilbage til biodiversitetskonventionen: Den skal sikre bevarelsen af den biologiske forskellighed. Den skal også sikre, at en udnyttelse af den biologiske forskellighed foregår på en forsvarlig og betryggende måde. Og endelig skal den sikre, at frugterne af en sådan udnyttelse også kommer oprindelseslandet til gode. Og direktivet henviser direkte til de forpligtelser, der påhviler de enkelte lande i henhold til denne konvention.

Biodiversitetskonventionen er en rammekonvention, hvorefter intentionerne i konventionen skal søges gennemført efterfølgende ved konkrete regelsæt.

Det var på den baggrund, vi fra dansk side bl.a. ønskede indsat en bestemmelse om, at der ved ansøgning om et patent, hvor biologisk materiale indgår, skal gives oplysning om oprindelseslandet. Og netop i den forbindelse er det værd at gøre opmærksom på, at her havde Europa-Parlamentet stillet et ganske udmærket ændringsforslag: ændringsforslag 76,